

A R M O N V A R A S S A

EFESOLAISKIRJEEN SELITYS

Luentosarja
Paavalin kirjeistä
Arto Auranen

ARMON VARASSA EFESOLAISKIRJEEN SELITYS

Luentosarja Paavalin kirjeistä
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Arto Auranen 2007

1. KRISTUS ON AVAIN! EF 1:1-14

JOHDANTO: Efesolaiskirje on Seurakuntakirje eli varsinainen epistola. Sitä on sanottu Uuden testamentin syvällisimmäksi kirjaksi ja Paavalilaisuuden ytimeksi, jossa on Apostolin oppi sopusointuisessa kokonaisuudessaan.

I KENELTÄ KENELLE?

Tässä puhuu Paavali, joka ei pysty unohtamaan menneisyyttä. Runsaasti samankaltaisuutta Kolossalaiskirjeen kanssa. (155 jakeesta 75 esiintyy lähes samassa muodossa Kolossalaiskirjeessä. Esim. Ef 4:17-32 / Kol. 3:5-17.) Alkuseurakunta piti Paavalia kirjoittajana.

Efeson seurakunta on merkitty vastaanottajaksi, vaikka varhaisimmissa käsikirjoituksissa ei Efesoa mainita. Niinpä sen vastaanottaja oli joko Efeso, tai kirje oli tarkoitettu alunperinkin kiertokirjeeksi kulkemaan Efeson kautta. Paavalin henkilökohtaisia viestejä ei kirjeessä esiinny, vaikka hän työskenteli seurakunnassa kolme vuotta. Kirje on selvästi osoitettu pakanakristityille. He ovat tulleet äskettäin Kristuksen yhteyteen ja ovat vaarassa langeta takaisin. Kirjeen toimitti Efesoon Tykikus (Ef 6:21-22), joka välitti myös Kolossalaiskirjeen (Kl 4:7-9).

Kun tämä kirje on tarkoitettu useille seurakunnille (joista tärkeimmät olivat ne 7 seurakuntaa, joille Jeesus myöhemmin lähetti Patmokselta kirjeet apostoli Johanneksen välityksellä, Ilm.2-3), siinä käsitellään sellaisia uskon ja elämän asioita, joita koskeva opetus oli tarpeen niille kaikille. Apostoli puhuu siinä erityisesti seurakunnan (ekkleesia) olemuksesta, elämästä ja tehtävästä.

Paavali oli kirjoittamisen aikaan vankina, (Ef 3:1; 4:1; 6:20). Hän kirjoitti kirjeen joko Kesarean vankilasta vuosina 57-59 jKr. (Apt 24:27), tai Rooman vankilasta vuosina 60-62 jKr. (Apt 28:30).

Kirjeessä Paavali korostaa keskinäisen yhteyden ja rakkauden merkitystä. Jättäessään hyvästejä efesolaisille vanhimille Paavali varoitti pahoista opettajista (Apt 20:29-30). Ilmestyskirja osoittaa seurakunnan onnistuneen koettelemaan väärät opit (Ilm 2:1-7), mutta kadottaneen rakkautensa Kristukseen. Efesolaiskirje on "seurakuntakirje". Se tähtää seurakunnan rakentumiseen.

II ALKUTERVEHDYS " Ef 1:1-2

1. JUMALAN VAI IHMISEN KUTSU?

Sisäisen kutsun ja ulkoisen kutsun tasapaino (esim. kutsu lähetystyöhön). Voiko kuka tahansa sanoa saaneensa kutsun kokoaikaiseen Jumalan valtakunnan työhön? Kyllä voi! Mutta miten voi koetella, onko tuo kutsu Jumalasta? Entä, jos se nouseekin ihmisen omasta sisimmästä ja halusta päteä? Joskus inhimillinen pätemisentarve pukeutuu hyvinkin hengelliseen pukuun. Silloin sanonta: "...mutta Jumala on minut kutsunut!" ei riitäkään!

Sisäistä kutsua tulee seurata ulkoisen kutsun, jo olemassa olevan seurakunnan kutsun. Esim. Paavali sai kutsun Antiokian seurakunnalta, ja myöhemmin myös Jerusalemin seurakunnan siunauksen. Hän ei kutsunut itse itseään.

Jakeissa 1-14 on yksitoista kertaa fraasi "Kristuksessa"! "Niin kuin juuri maassa, niin kuin oksa puussa, niin kuin kala meressä, niin kuin lintu ilmassa, niin on kristitty Kristuksessa"! (Fransis Foulkes)

Rauha Jumalan kanssa on saatavissa armon kautta, jonka Jeesus Kristus on välittänyt. Armo ja rauha kuuluvat yhteen.

III SIUNATTUJA KRISTUKSESSA EF 1:3-10

Olet siunauksen aarreitassa. Jumala on jo siunannut Sinua kaikilla hengellisillä siunauksilla Jeesuksen elämässä, kuolemassa ja ylösnousemuksessa! Jeesukseen on kätkeyty kaikki siunaukset.

Olemme valittuja Kristuksessa "niin kuin Hän ennen maailman perustamista oli Hänessä valinnut meidät."

Kristuksessa kaikki ihmiset ovat kutsuttuja ja valittuja! Kaikki oli luomisen perusteella tarkoitettu Jumalan yhteyteen. Kysymys on siitä, otammeko kutsun vastaan!

Jos olemme Kristuksessa, olemme valittuja. Kristus on meidän pelastusvarmuutemme, ei se olemmeko valittuja vai emme! Jumala halusi valita Kristuksessa!

Ei ainoastaan valittuja, vaan myös lunastettuja Kristuksessa. Ef 1:6-7

Lunastaa-sanan merkitys on ostaa takaisin jokin asia tai ihminen, joka on joutunut toiselle. Siksi olemme yhtä Kristuksessa Ef 1:8-10

Jumalan armon yhä syvempi käsittäminen tekee ihmisestä viisaan. "Viisaus" on tietämistä, joka näkee asioiden ytimeen. Jumalan antama viisaus tuntee armon niin kuin se todella on.

"Ymmärtäminen" on käsittämistä, joka johtaa oikeaan toimintaan.

"Salaisuus" on ennen ilmoittamaton totuus, jonka Jumala nyt on Henkensä kautta ilmoittanut.

Salaisuus koskee Jumalan "armotaloutta", pelastussuunnitelmaa, joka aikojen lopulla toteutuisi. Tähän suunnitelmaan kuuluu mm. että: Jumalan ja ihmiskunnan välinen sota näkyvästikin päättyy.

Juutalaisten ja pakanoiden välinen erottelu loppuu. Molemmat pelastuvat Kristuksen kautta. Näkyvän ja näkymättömän todellisuuden ero lakkaa. Kristus on yhdistävä kerran kaikki!

IV PERILLISIÄ KRISTUKSESSA! EF 1:11-14

Kristittyinä, Jeesukseen uskovina meillä on taivasperintö odottamassa. Jokainen Kristukseen uskova on siihen edeltämäärätty. Se on yksisuuntainen testamentti, johon perinnönsaajalla ei ole muutosoikeutta!

Sinettinä ja aitouden todistuksena perintönä on Pyhä Henki.

Pyhä Henki annetaan sille, joka kuulee evankeliumin ja uskoo Jeesukseen. Pyhä Henki todistaa, että Jeesus on kuollut Sinun puolestasi, että Sinä olet kerran taivaassa.

V PAAVALIN ESIRUKOUS EF 1:15-23

Paavali oli jättänyt Efeson seurakunnan "sydän syrjällään" varoittaen vääristä opettajista. Nyt hän kuitenkin kiitti Jumalaa, että he olivat säilyttäneet uskonsa Jeesukseen ja rakastivat toisiaan ja muita kristittyjä. Hän muisti rukouksissaan säännöllisesti myös efesolaisia kristittyjä. Usko Kristukseen ja rakkaus toisiin kristittyihin kuuluvat yhteen! Vrt. 1Jh 2:9-11.

Onko meidän rukouksessamme kiitos vain velvollisuus, jonka täyttää, jotta voisi taas pyytää? Rukous ja kiitos kuuluvat yhteen.

Sisäinen ymmärtäminen on tärkeää. Pyhä Henki on viisauden ja ilmestyksen Henki, joka kirkastaa Kristuksen ensimmäisen kerran ja jatkuvasti, Jh 16:13-14!

Vain Pyhä Henki valaisee Kristusta oikein! Ilman Häntä emme tunne sisäisesti Kristusta!

"Että **tietäisitte... meitä** kohtaan, jotka **uskomme...**" Uskoni Kristukseen ei tule olla "sokeaa uskoa" ei myöskään "aivouskoa"? Usko ja ymmärrys liittyvät yhteen.

- Paavali rukoili, että efesolaiset ymmärtäisivät:

A. Sen toivon, johon heidät on kutsuttu!

B. Sen perinnön, joka heille on annettu!

C. Sen voiman suuruuden, jolla Jumala siunaa omaansa!

Tuon voiman kautta taivastoivo ja -perintö ovat kerran totta!

Sillä Kristuksella on valta. Jumala osoitti sen:

A. Herättämällä Kristuksen kuolleista!

B. Antamalla Jeesukselle kaiken vallan!

- Jeesus on Herra, jolla on jo nyt kaikki valta taivaassa ja maan päällä!

- Vielä emme näe sitä maan päällä.

- Mutta seurakunnassa Jeesuksen vallan tulisi jo näkyä.

- Jeesus on seurakunnan ehdoton pää. Hänen sanansa tulisi painaa eniten.

C. Toimimalla seurakuntansa kautta!

- "Seurakunta on Kristuksen ruumis, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää"!

- Kristuksen tulisi täyttää yksityinen kristitty ja koko seurakunta!

- Seurakunta on Kristuksen edustaja maan päällä, inhimillinen mutta pyhä, syntinen mutta vanhurskas.

2. KUOLEMASTA ELÄMÄÄN!

JOHDANTO

Pelastus on Jumalan ajatus! Ihminen voi "laittaa hanttiin", sillä ihminen on luonnostaan hengellisesti kuollut.

I KUOLLEISTA ELÄVIÄ! EF 2:1-10

1. Olemme luonnostamme kuolleita rikoksiin ja synteihin..."

Koko maan piiri on ajaksi joutunut saatanan hallintapiiriin, vrt. Lk 4:6.

Jokainen ihminen on luonnostaan haluton noudattamaan Jumalan tahtoa. Hän tekee mieluummin omien tunteidensa ja mielitekojensa mukaan.

Ihminen ei luonnostaan rakasta pyyteettömästi lähimmäistään. Viha on luonnollinen reaktio ihmiselle! Niin kurjalta kuin se tuntuukin.

2. Mutta meidät on tehty eläviksi Kristuksessa Jumala rakkauden tähden. Jumala herättelee syntiin kuollutta ihmistä omalla Sanallaan. Paatuneesta tulee levoton, syntinsä tunteva ihminen.

Sitten Jumalan Pyhän Hengen kautta kirkastaa Kristuksen sovittaneen hänen syntinsä. Uskoessamme Jeesukseen me saamme samaistua Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen. Jeesus on kuollut meidän kuolemamme.

Jeesus oli meidän edustajamme kuolemassa, ylösnousemuksessa ja taivaaseen astumisessa! Me saamme pitää myös Ylösnousemuksen jo nyt totena omalla kohdallamme. Kristus on meidän edustajamme jo nyt taivaassa.

3. Pelastus on Jumalan ajatus Paavali korostaa Jumalan aloitetta ihmisen pelastumisessa. Jumala itse on näissä jakeissa subjekti! "Jumala on tehnyt meidät eläviksi..."

"Sillä armosta te olette pelastetut..." toistuu kahdesti. j. 10 ei viitanne luomiseen, vaan pelastukseen Kristuksessa.

Jeesukseen uskova on tarkoitettu tekemään hyviä tekoja, ei pelastuakseen, vaan koska on pelastettu!

Jae 10 ei viitanne siihen, että meidän jokainen päivämme olisi tarkalleen ennalta suunniteltu pienintä piirtoa myöten, ja että ellemme täytä tuota suunnitelmaa, emme elä Jumalan tahdossa. Edeltä valmistetut teot viittaavat Kristuksen esimerkkiin ja sanoihin, joissa meidän tulee vaeltaa!

Jeesuksen kautta Jumala vaikuttaa meissä ja meidän kauttamme noita hyviä tekoja! (Vrt. Fil. 2:13)

II VIHOLLISUUDESTA YHTEYTEEN! EF 2:11-22

Tämän ajan ongelma, yhteyden puute, sivusta katsojan rooli. Perussyynä on vieraantuminen Jumalasta, tietämättömyyden tähden! ja sydämen paatumisen tähden! Ef 2:1-3 ja 4:18. Seurauksena on vieraantuminen toisista ihmisistä.

1. EROTTAVA VÄLISEINÄ? EF 2:11-12

Juutalaisten ja pakanoiden välinen jännite oli "kuuma peruna" kaikkialla. Myös alkuseurakunnan keskellä se työntyi jatkuvasti esiin. Siksi Paavali otti sovituksen seurausten esimerkiksi tämän alueen.

2. Väliseinä oli myös kirjaimellisesti. Jerusalemin temppelissä oli pappien sisäpiha, miesten sisäpiha ja naisten sisäpiha samalla tasolla temppelin kanssa. "Soreg" Viisi askelmaa alempana alkoi pakanoiden esipiha. Se oli erotettu temppelialueesta noin 1,5 m. korkealla kivimuurilla. Muurilla oli tasaisin välein kylttejä, joissa kiellettiin muukalaisia menemästä temppeliin. Vuosina 1871 ja 1935 löydettiin liitukiviset kyltit, noin metrin halkaisijaltaan, joissa luki: "Kukaan muukalainen ei saa astua rajan ja temppeliä ympäröivän muurin sisäpuolelle. Kuka tahansa saadaan kiinni tällaisesta, on itse syyllinen omaan kuolemantuottamukseensa!". Paavalilla oli tästä omakohtaisia kokemuksia. Häntä syytettiin temppelin hävähämisestä, kun hänen väitettiin tuoneen kreikkalaisen Trofimuksen temppeli alueelle.

3. Hengellinen väliseinä oli myös olemassa

Se näkyi: Ef. 2:12

- A. Erossa Kristuksesta**
- B. Ilman Israelin kansalaisoikeutta**
- C. Vieraat lupauksen liitoille**
- D. Ilman toivoa maailmassa**
 - Pakanallinen maailma ei katsonut tulevaisuuteen, vaan menneisyyteen. Heillä ei ollut juutalaisten elävää toivoa lunastuksesta.
- E. Ilman Jumalaa maailmassa**
 - Pakanoilla ei luonnostaan ollut oikeata tietoa Jumalasta.

Sota, viha, väkivalta, katkeruus on pohjimmiltaan hengellinen ongelma. Vieraantumisen oikeasta Jumalasta vieraannuttaa myös lähimmäisestä. Se päästää pedon sisällämme vapaaksi! Tämä pätee sekä kansojen että yksilöiden elämässä! Esim. Aviokriisissä on ainut vaihtoehto molemmiin puoleihin anteesiantaminen. Tämä on mahdollista, jos itse on saanut anteeksi Jumalalta. Sen varassa voi antaa anteeksi!

III KRISTUS PURKI VÄLISEINÄN! EF 2:13-18

Jeesukseen uskoen olemme päässeet Jumalan **lähelle**. "Kristuksen veressä..." Meillä on **rauha** Jumalan kanssa Kristuksen kautta! Meillä on rauha lähimmäisen kanssa Kristuksen kautta! Jeesus ei purkanut ainoastaan tuota kivimuuria. Koko temppeliä ei enää tarvita, sillä seurakunta on nyt Jumalan temppeli.

IV JUMALAN UUSI KANSA! EF 2:19-22

Kristus loi uuden "ihmislaajin", armahdetut syntiset. Kristus teki tehottomaksi Mooseksen lain pelastustien! Hän itse täytti sen ja kuoli sitten lainrikkokojen kuoleman. Näin me saamme uskoa lain täytetyn puolestamme. Nyt ihminen pelastuu uskomalla tähän sovitusyöhön. Siinä ei ole eroa rodun, sukupuolen tai koulutuksen suhteen! Pyhä Henki avaa uskon Kristukseen ja **yhteyden** toiseen kristittyyn.

1. OLEMME JUMALAN PERHETTÄ! Ef 2:19

Kristitty syntyy seurakuntaan. Hän saa uudet 'perhesuhteet'! Ei enää vieraita! Vaikka emme ole enää Jumalalle vieraita, saatamme kokea vieraantuneisuutta sekä Jumalaa että toisia kristittyjä kohtaan. Tunteet vaihtelevat, totuus ei. Kristuksessa me emme ole enää vieraita.

Pakanat eivät ole tulleet juutalaisiksi, eivätkä juutalaiset pakanoiksi. Heistä on tullut uusi kansa, uusi perhe, uusi "rotu". (Vrt. Gal 3:28)

2. OLEMME JUMALAN TEMPPELI! Ef 2:20-22

Kristityllä on uusi paikka ja tehtävä maailmassa, osa Kristuksen seurakuntaa! Paavali vertaa sitä rakennukseen, Vanhan liiton temppeliin.

Seurakunta on rakennettu apostolien ja profeettojen opetukselle ja työlle. Ei yli sen, mikä kirjoitettu on! Peruskivi, kulmakivi, oli tärkein osa talojen perustusta. Jeesus on tuo peruskivi, jonka varaan myös perustus laskettiin ja jonka varaan koko rakennus on huolellisesti rakentuu. Seurakunta on Jumalan asumus. Sen rakennusmetodi on "Kristuksessa", Kristuksen kautta, häneen uskoen. Pyhä Henki on rakentaja!

3. JUMALAN SALAISUUS- SEURAKUNTA!

EF 3: 1- 4: 16

JOHDANTO: Avainsana "Juurtukaa Kristukseen!" Paavali on Jumalan salaisuuden palvelijana. Tavoitteena on yksimielisyys, pyhitys ja puhtaus.

I SEURAKUNTA - SALAISUUS? EF 3:1-13

1. PAKANAIN TÄHDEN KRISTUKSEN VANKII! Ef 3:1-4,7-8,13

Paavali aloittaa rukouksen, mutta keskeyttää sen perusteluun omasta vankeudestaan pakanain tähden. Samalla hän todistaa että pakanat ja juutalaiset ovat tähän astisen salaisuudesta osallisia.

Tästä seurasi pitkä rönsy. Vasta jakeessa 14. hän palaa takaisin rukousteemaansa. j.2 "Taloudenhoito" (oikonomia) viittaa uskottuun palvelijaorjaan, jolle isäntä uskoi koko taloutensa ylläpidon. Paavali kutsuttiin **palvelemaan** pakanoita Kristuksen evankeliumilla, ei hallitsemaan sillä hän oli "Kaikista pyhistä halvin" Kristus on kuin pohjaton aarrearkku.

2. TÄHÄN ASTI SALAISUUS! Ef 3:5,9

"Salaisuus" ei tässä viittaa mihinkään mystiseen tai salattavaan. Se tarkoittaa ennen ilmoittamatonta ilmoitusta, joka Vanhan Testamentin aikana oli ilmoittamatta, ikäänkuin verhon peitossa. Nyt se ei enää ole salaisuus!

3. PAKANAT JA JUUTALAISET YHTÄ KRISTUKSESSA! Ef 3:6

VT:ssa viitataan aikaan, jolloin pakanatkin pelastuvat (esim. Jes 55:5). Mutta ilmoitus ei ole selvä. Nyt tuo salaisuus on julistettu: Juutalaiset ja pakanat ovat yhtä Kristuksessa! Pakanoillakin on armo Kristuksessa!

4. SEURAKUNTA ON TODISTUS HENKIMAILMALLE! Ef 3:10-12

Paavali korostaa, että tuo Jumalan viisaus näkyy kirkkaimmin Kristuksen pelastustyössä. Vaikka se on inhimilliselle epäuskolle hulluutta, se on uskovalle sydämelle mitä suurinta viisautta! j.12 Meillä on luottavainen pääsy Jumalan tykö! Jeesuksen kautta!

II "ETTÄ KRISTUS ASUI SI SYDÄMISSÄNNE..."

1. SAAMME RUKOILLA ISÄÄ! Ef 3:14-15

"Sentähden minä notkistan polveni..." on Paavalin tapa ilmaista rukoilevansa. Kristitylle Jumala on Isä! Lapsi lähestyy isäänsä luottavaisesti ja turvaten, samalla kunnioittaen. Onko luopuminen vanhempien kunnioittamisesta ja oikeasta pelkäämisestä vääristänyt myös meidän kuvaamme Jumalasta isänä?

2. ETTÄ SISÄINEN IHMISEMME VAHVISTUISI! Ef 3:16

Paavali sanoo rukoilevansa efesolaisille sisäisen ihmisen vahvistumista ja voimistumista. Tämä aika kiinnittää huomion ulkoiseen, ei sisäiseen. Ulkonäkö, terveys ja varallisuus ratkaisee, mutta ei se millainen on sisimpämme. Kristillisyyks on sydämen elämää Jumalassa. Se on vanhurskautta , iloa ja rauhaa Pyhässä Hengessä. Kumpaanko Sinä kiinnität enemmän huomiota, sisäiseen vai ulkoiseen ihmisen? Jumalan Pyhä Henki vahvistaa sisäistä ihmistä Raamatun, rukouksen, ehtoollisen ja uskovien yhteyden kautta.

3. ETTÄ KRISTUS ASUI SI SYDÄMISSÄMME! Ef 3:17

Uskoessamme Jeesukseen omana Vapahtajanamme Pyhä Henki tulee sisimpäämme. Hänen tehtävänsä on todistaa Jeesuksesta ja vakuuttaa Golgatan työn riittävydestä. Paavali rukoili, että Kristus asui si efesolaisten sydämissä. Hän ei rukoillut heille rikkautta tai menestystä!

4. ETTÄ TUNTISIMME KRISTUKSEN RAKKAUDEN! Ef 3:18-19

Paavali rukoilee, että olisimme juurtuneet rakkauden maaperään kuin kasvit, että perustuksemme olisi lyöty syvälle rakkauteen kuin suuri rakennus. Tuo rakkauden perustus ja maaperä on Kristus itse! *"Kaikkien pyhien kanssa..."* Kristitty ei ole yksityisyrittäjä, jolle yksin avautuu kaikki Jumalan viisaus. Tarvitsemme toisiamme, että täytyisimme Jumalan tuntemisella. Aina on uutta maata vallattavana. Emme koskaan pääse sille asteelle, että tietäisimme kaiken Kristuksesta. Kukaan ei ole lukenut viimeistä sivua kirjasta, joka kertoo Jumalan rakkaudesta!

5. JUMALA VOI SEN TEHDÄ! Ef 3:20-21

Ihmiselle se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle. Jumala itse haluaa ja voi viedä juurruttaa meidät syvemmälle Kristukseen ja avata yhä enemmän Kristuksen rakkautta. Me emme osaa pyytää oikeita asioita, mutta Pyhä Henki meissä osaa. Hän on se voima, joka meissä vaikuttaa. Jumalalle kunnia seurakunnassa!

4. SEURAKUNNAN SALAISUUS - YHTEYS! EF 4:1-16

JOHDANTO: Kristillisen seurakunnan ongelma kautta aikojen: Tiukkuus asioissa, joissa tulisi joustaa. Lepsuus asioissa, joissa ei tulisi antaa periksi. Kullakin on oma arvokas paikkansa seurakunnan kokonaisuudessa!

I YHTEYDEN PERUSTA! EF 4:1-6

1. KEHOTUS YHTEYTEEN! Ef 4:1-3

Paavali kehottaa johdonmukaisuuteen kristityn elämässä. Kutsumus uskoa Jeesukseen ja seurata Häntä edellyttää sen mukaista vaellusta. Kristittyjen väliset riidat eivät ole sopusoinnussa saamamme kutsumuksen kanssa. Nöyryys, hiljaisuus ja pitkämielisyys kristityn ihanteena! Tämän ajan ihanteena on itsellisyys (usein samaa kuin itsekkyyys), ylpeys, kovuus ja itsensä mainostaminen. Se kulkee usein "terveen itsetunnon" nimellä! Kristitty on kutsuttu sietämään erilaisuutta ja eriäviä mielipiteitäkin, mutta määrättyyn rajaan saakka!

2. YHTEYDEN ELEMENTIT! Ef 4:4-6

Mistä asioista seurakunnassa tulisi vallita yksimielisyys

- A. Yksi Ruumis** viittaa universaaliin, yhteen maailmanlaajuiseen seurakuntaan, joka koostuu kaikista Jeesukseen uskovista, eri tunnustuskunnista ja seurakunnista. 10Jollakin yhdellä lahkolla ei ole yksinoikeutta taivaaseen!
- B. Yksi Henki** viittaa Pyhään Henkeen, joka kutsuu ihmisiä pelastukseen. Pyhä Henki on yksi kolmiyhteisen Jumalan persoona.
- C. Yksi Herra** viittaa Jeesukseen seurakunnan ainoana Herrana! Alkuseurakunnan uskontunnustus: "Jeesus on Herra" = "Jeesus on Jahve"!
- D. Yksi Usko** viitanee vanhurskauttavaan uskoon Kristuksen sovitustyöhön ihmisen ainoana pelastusmahdollisuutena. Ei ole muuta tietä Jumalan luokse, kuin armosta armahdetuksi tuleminen!
- E. Yksi Kaste** viitanee, ei vesikasteeseen tai "henkikasteeseen", vaan molempiin yhdessä. Uskoontullessa ihminen liitetään Pyhän Hengen kautta Kristukseen. Vesikaste on tämän lupaus. Kristillinen kaste on vesikaste ja henkikaste yhdessä, kaste Kristukseen!
- F. Yksi Jumala** viittaa Jumalaan kaikkien luojana. Hänellä on Luojan oikeus ja asema kaiken yläpuolella. Hänen auktoriteettiaan ei saa asettaa kyseenalaiseksi!

Näistä asioista kristittyjen tulee olla samaa mieltä. Niistä ei saa antaa periksi! Kristittyjen yhteys ei ole pelkkää kokemuksen yhteyttä. Se perustuu oikealle opille! Kristittyjen ei tule antautua sellaiseen "uskonyhteyteen", jossa näihin perusasioihin ei uskota!

II LAHJAT YHTEYDEN SÄILYTTÄMISEKSI!

EF 4:7-16

1. VOITTAJAN LAHJAT! Ef 4:7-10

Paavalilla on tässä kuva sodassa voittaneesta kenraalista, joka toi saaliinaan ihmisiä valloittamistaan kansoista. Voittajilla oli tapana antaa voittosaaliistaan lahjoja ystävilleen ja tukijoilleen.

Paavali soveltaa messiaanisen jakeen Ps 68:19 Jeesukseen. Kristus voitti taistelun perkelettä, syntiä ja kuolemaa vastaan. Jeesus "sai saaliikseen" **kaikki** Häneen uskovat, meidätkin. Hän ryösti meidät satanalta. Meistä tuli Hänen omaisuuttaan! Nyt Hän antaa "saaliikseen saamiaan" ihmisiä lahjoiksi seurakunnalle.

Kristuksen sovitustyö on se mitta, jonka mukaan me saamme armon. Se on mittaamattoman suuri mitta. Sen mitan mukaan Jumala antaa itse kullekin ne lahjat ja sen kutsumuksen, jonka hyväksi näkee. Eikä se ole koskaan liian vähän! Kaikki on meille annettu sulasta armosta!

Jakeet 9-10 selittävät Paavalin psalmin tulkintaa. Kristus voi nousta ylös, koska Hän ensiksi tuli alas, ihmiseksi. Ylösnoustuaan Hänellä on kaikki valta.

2. LAHJAKSI IHMISIÄ! Ef 4:11

Kristus antoi seurakunnalle lahjaksi ihmisiä, jotka Hän varusti tarvittavilla lahjoilla. Yhteyden säilyttämiseksi oli tärkeätä luoda yhteiset raamit kristilliselle uskolle. Siksi seurakunnalla oli yhteiset apostolit, profeetat, evankelistat ja paimenopettajat:

- **Apostolit** - 12 opetuslasta, joihin Paavalikin luettiin 13:na toimivat seurakunnan perustajina. Heillä oli Kristuksen asettama virka. Apostolin lahja ja tehtävä oli myös Barnabaalla (Apt 14:4,14), Andronikuksella ja Juniaalla (Rm 16:7), Siilaalla ja Timoteuksella (1 Ts 1:1; 2:7?)...
- **Profeetat** - Uuden testamentin profeetat ilmaisivat Jumalan tahdon alkuseurakunnassa ennen lukkoon lyötyä raamatun kirjojen kaanonin. Koska apostolin ja profeetan tehtävät olivat perustuksen luomiseen liittyviä, ei näitä virkoja ole enää samassa merkityksessä.
- **Evankelistat** - esim. Filippus (Apt 8:5.). Vrt. nykyajan lähetyssaarnaajat.
- **Paimenet ja Opettajat** - voi viitata a) kahteen eri lahjaan seurakunnan hoitamisessa, b) yhteen seurakunnan hoitajan tehtävään, jossa kyetään opettamaan ja hoitamaan seurakuntaa. Viimemainitut lahjat eivät rajoitu vain alkuseurakuntaan.

3. KOKO SEURAKUNTA PALVELUKSEN TYÖHÖN! Ef 4:12

Näille lahjoille on tunnusomaista, että Kristus antoi ne, jotta seurakunta kokonaisuudessaan, sen jokainen jäsen, ryhtyisi "palveluksen työhön". Paimen ei voi tehdä kaikkea työtä! Siihen tarvitaan jokaista srk:n jäsentä! Yleinen pappeus: Jokainen kristitty on Kristuksen pappi!

4. TAVOITTEENA HENGELLINEN TÄYSI-IKÄISYYS! Ef 4:13-15

"Hengellinen täysi-ikäisyys" on juurtuneisuutta niin Kristukseen, että erilaiset harhaopit ja uudet korostukset eivät heitä pois totuudesta ja kaidalta tieltä! Tämän ajan srk. on siksi erityisen altis kristillispohjaisille harhoille. Siksi Kristillinen opetus on erittäin

tärkeätä tänä aikana. Kasvatuksessa kulkevat totuus ja rakkaus käsi kädessä. Edelliset sukupolvet osasivat katekismuksensa, nykyinen ei.

5. JOKAISELLA OMA TEHTÄVÄNSÄ SEURAKUNNASSA! Ef 4:16

Kuva seurakunnasta ruumiina on hyvin kuvaava. Ruumiin pää on Kristus, ruumiin jäsenet häneen uskovia kristittyjä. Päästä ruumis saa kaikki toimintaohjeet. Jokainen jäsen on yhteydessä päähän ja sen kautta muihin jäseniin. Yhdistävänä siteenä on rakkaus.

Jokaisen jänteen avulla viittaa niihin pienpiireihin ja raamattupiireihin, joihin jokaisen uskovan tulisi kuulua yhtyeenliitettynä rakkauden sitein.

5. YHTEYDEN SALAISUUS - PUHTAUS! EF 4:17-32

JOHDANTO: Pyhitys liittyy aina suhteisiimme toisiin ihmisiin! Onko pyhitys meille vain teoriaa? On melko helppoa olla pyhä yksikseen.

I VANHAN IHMISEN VAELLUS? EF 4:17-19

1. PESÄERO ENTISEEN ELÄMÄÄN! Ef 4:17

"Älkää enää vaeltako niinkuin ennen..." Näin Paavali kirjoitti pakanuudesta kääntyneille kristityille. Samoin meidän tulisi muuttua uskovinakin Kristuksen kaltaisuuteen. Seurakunta on uusien ihmisten yhteisö. Kristityksi tuleminen muuttaa asenteita ja myös elintapoja. Huom! On kuitenkin mahdollista, että elämä on ulkoisesti hyvinkin kristillistä ilman, että ihminen tuntee Kristusta.

2. "VIERAANTUNEINA JUMALASTA..." Ef 4:18

Ihmiskunta vieraantui Jumalasta syntiinlankeemuksessa. Jumalasta vieraantuminen on perussy syy ihmisen ongelmiin. Vieraantuminen Jumalasta on toisaalta "periytyvää", toisaalta itseaiheutettua. Syntisyyden aiheuttama vieraantuminen on jokaisen ihmisen kokemaa orpoutta ja yksinäisyyttä täällä maailmassa. Jeesukseen uskomisen päättää ihmisen vieraantumisen Jumalasta ja toisista ihmisistä. Toinen syy vieraantumiseen Paavalin mukaan on **omantunnon paatuminen**.

3. "YMMÄRRYS PIMENTYNYT..." Ef 4:18

Uskonnot ovat Jumalasta vieraantuneen ihmisen vastaus sisäiseen kaipaukseensa. Mikä tahansa käy, jos se vähän lohduttaa.

4. "HEITTÄYTYNEET IRSTAUDEN VALTAAN..." Ef 4:19

Synnin harjoittamisen olemukseen kuuluu yhä voimakkaampien kokemusten etsiminen. Käytännön seuraus Jumalasta vieraantumisesta on heittäytyminen (ei ajautuminen!) yhä syvemmälle syntiin.

II UUDEN IHMISEN VAELLUS? EF 4:20-24

1. PYHITYS ON OSA KRISTILLISTÄ OPETUSTA! Ef 4:20-21

"Jos teitä on opetettu Kristusta tuntemaan, niin eihän teitä näin ole opetettu!" Kristillisessä opetuksessa on kiusaus laiminlyödä pyhityksen opettaminen. Lain ns. "kolmas käyttö" on suomalaisessa kristillisyydessä leimattu liian usein "reformoiduksi hapatukseksi". Kristitty tarvitsee Jumalan lakia oppaaksi elämässään. Se ei ole pelastustie, vaan apu Jumalan mielen mukaiseen elämään. Armosta eläminen ei saa merkitä jumalattoman elämän hyväksymistä Jumalan armon nimissä.

2. RIISUUTUMISTA PAHASTA! Ef 4:22

Me emme voi jättää kokonaan hyvästejä Vanhalle ihmiselle. Se seuraa meitä hautaan asti. Mutta meidän tulee riisuutua jatkuvasti "Vanhan Aatun" teoista, eli synnistä. Se on kuin jatkuvaa likaisten, rasvaisten ja rikkiäisten haalareiden poisriisumista.

3. ASENTEEN UUDISTUMISTA! Ef 4:23

Vrt. Likaisten haalarien riisuminen töitten jälkeen ei riitä. Tarvitaan kunnon suihku! Pelkkä synnin poispaneminen ei riitä, tarvitaan puhdistusta. Tarvitaan asenteen uusiutumista, mielen uudistusta, Pyhän Hengen antamaa tahtoa luopua synnistä lopullisesti. *"Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon."* Snl 28:13.

Jumalan tahdon mukainen parannus on sitä, että tahtoo sydämessään olla enää syntiä tekemättä. Jumalan tahdon mukainen mielen uudistus on sitä, että uskoo syntinsä anteeksi Jeesuksen sovintotyön tähden.

4. PUKEUTUMISTA HYVÄÄN! Ef 4:24

Kristityn ei tulisi "jäädä alasti" tai vetää likaisia haalareita taas päälleen, vaan hänen tulisi pukeutua uusiin tekoihin! Parannuksen ei tule jäädä vain sanojen asteelle. Meillä on monilla "syyllisyyden musta aukko". Otamme omalle kohdallemme kaikki nuhteet ja kehoitukset, mutta emme Raamatun lupauksia. Ojentautuminen totuuden, vanhurskauden ja pyhyyden mukaan on yllättävän käytännöllistä! Ja yllättävän mahdollista meillekin!

III PYHITYS KÄYTÄNNÖSSÄ? F 4:25-32

Puhtauden salaisuus on pyhitys

1. MITEN SE TOIMII?

Edellisen sovellutus käytäntöön on Paavalilla hyvin selkeä ja yksinkertaista. Ensin on kielteinen kehoitus sitten myönteinen kehoitus ja lopuksi perustelut! Jumala ei anna käskyjä perustelematta sitä, mihin kehoittaa. Riisuuntumien ja pukeutuminen on käytännössä sitä, että panet pois synnin?! Uskot syntisi anteeksi Jeesuksen kautta ja päätät olla enää tekemättä syntiä! Päätöstä auttaa jos teet "positiivisen" teko, päinvastoin kuin ennen!

2. POIS VALHE, PUHU TOTTA! Ef 4:25

"Älkää valehdelko!" Tehkää mielessänne asenteen muutos, alkakaa, pyytäkää anteeksi valehtelua ja uskokaa anteeksi Kristuksen tähden! Positiivinen teko on: "Puhukaa keskenänne totta!"

Perusteluna on: Meidän tulisi tietoisesti etsiä toistemme parasta, täydentää toisiamme, eikä kilpailla keskenämme. Valehtelu seurakunnassa (ja muutenkin) osuu lopulta "omaan nilkkaan". Se rikkoo srk. yhteyttä ja tulee kuitenkin lopulta julki.

3. POIS VIHA, TEE SOVINTO SAMANA PÄIVÄNÄ! Ef 4:26-27

"Sopikaa saman päivän aikana sen ihmisen kanssa, jolle vihastuitte!"

Perkele haluaisi kääntää kristityn vihan syntiä vastaan vihaksi ihmisiä vastaan. Siten tuosta vihasta tulisi syntiä. Näin perkele saisi tilaa seurakunnan keskellä. Hän "tykkää" vihaista ilmapiiiristä!

4. POIS VARASTAMINEN, ANNA TOISELLE! Ef 4:28

"Tehkää työtä elantonne eteen!" Kristitty on kutsuttu antamaan, ei ottamaan. Jotta voisi antaa omastaan, tulee tehdä työtä.

5. POIS "HÄRSKIT PUHEET", PUHU RAKENNUKSEKSI TOISILLE! Ef 4:29-30

"Puhukaa sellaista, mikä rakentaa ja on tarpeellista kuulijoille!" Pyhä Henki tulee murheelliseksi riettaiden puheiden tähden. Kristittyjen yhteys haavoittuu.

6. POIS JULMAT ASEENTEET, ANNA ANTEEKSI TOISILLE! Ef 4:31-32

Julmat asenteet tulisi nähdä synniksi ja pyytää Jumalalta anteeksi! Ne saa uskoa anteeksi Jeesuksen tähden! "Olkaa seurakunnassakin toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämisisiä ja anteeksiantavaisia!" Jumala on jo antanut anteeksi meidän syntimme! Mekin olemme velvollisia antamaan anteeksi toinen toisillemme!

6. VAELTAKAA VALKEUDESSA

EF 5: 1-21

JOHDANTO: Usko on hyvinkin käytännöllistä! Me elämme valon lapsina.

I VAELTAKAA NIINKUIN HÄN!

EF 5:1-2

Paavali käyttää korostetusti Jumalasta Isä-kuvaa. Isä on lapselleen samaistumisen malli. Lapsi oppii vanhemmiltaan, matkimalla! "Mimetai" = "imitoida" = malli "Rakastaa" jää pelkäksi sanaksi, ellei ole jotakin muuttumatonta, johon meidän rakastamistamme voi verrata. Oikean rakkauden vertailukohta on Kristuksen rakkaus meitä kohtaan. Kristus antoi rakkaudelle sisällön, Golgatan ristillä. Kristus antoi itsensä "suloiseksi tuoksuksi", Jumalalle otolliseksi uhriksi meidän edestämme. Tässä on viittaus VT:n uhreihin.

II VAELTAKAA VALKEUDEN LAPSINA! EF 5:3-14

1. POIS SOPIMATON PUHE! Ef 5:3-7

Paavali palaa puheteemaan toistamiseen osoittaen kuinka tärkeä kristitylle on puheidensa valvominen. Kristittyjen ei tulisi ainoastaan välttää haureuden ja saastaisuuden harjoitusta. Heidän tulisi välttää myös niiden leimaamaa puhetta. Suhtaudutko esim. pornoon hyväksyvästi tai yhdentekevänä asiana? Juoruammeko mielellämme siitä? Herkuttelemmeko toisten lankeamisilla?

"Ilvehtiminen" viittaa alkutekstissä pilkkaamiseen, pelleilyyn toisen kustannuksella.

Jumala ei suinkaan kiellä huumoria, mutta on aina muistettava, missä kulkee hyvän ja väärän huumorin raja?

Olemmeko me suomalaiset oppineet "liian suoriksi" - totuuden nimissä? Onko meille vaikeaa puhua toisesta hyvää, niin takana kuin kasvatustenkkin?

Ahneus asettaa omaisuuden tai jonkin muun asian ennen Jumalaa. Siinä mielessä se muistuttaa epäjumalanpalvelusta, jossa asetetaan jokin muu jumala ensimmäiseksi.

2. TE OLETTE VALKEUS KRISTUKSESSA! Ef 5:8-10

Meidän tulee vaeltaa saamamme kutsumuksen arvon mukaisesti. Pyhä Henki saa uskovan elämässä aikaan hyvyyttä, vanhurskautta, ja totuutta.

Itsemme varassa olemme pimeydessä. Kristuksessa olemme valkeudessa. Meissä asuva pimeys ja syntisyys sumentaa näkymät. Kenties Paavali siksi kehottaa tutkimaan Herran tahtoa omassa elämässämme.

3. PIMEYDESTÄ VALKEUTEEN! Ef 5:11-14

Tässä viittattaneen ei-kristittyjen harjoittamiin pimeyden tekoihin. Niitä tulisi hävetä, ennemmin kuin niistä puhua. Valkeus, joka kaiken paljastaa, on viimeistään Jumalan tuomio, jossa kaikki tulee ilmi. Kristus on silloin tuomarina! (Vrt. Rm 2:16)

III VAELTAKAA NIIN KUIN VIISAAT! EF 5:15-21

1. PYSYKÄÄ HEREILLÄ! Ef 5:15-17

Paavali kehottaa tarkkaavaisuuteen kristityn vaelluksessa. Vrt. kapea polku hämärtyvässä metsässä. Kapealla polulla on pysyttävä hereillä. Tämä aika on hämärtyvää aikaa, "pahaa aikaa". Ymmärtäkää mikä on Herran tahto. Kyselkää sitä päivittäin.

2. TÄYTTYKÄÄ JATKUVASTI HENGELLÄ! Ef 5:18-21

Viisas vaellus on Pyhän Hengen kontrolloimaa vaellusta!

Pääpaino ei ole sanalla viini, vaan älkää juopuko!

Ajan pahuutta ja ihmisten tyhmyyttä kuvaa sattuvasti alkoholismi, joka Paavalin aikaan oli yhtä suuri ongelma kuin nykyäänkin. Myös seurakunnan keskellä oli erilaisia tulkintoja. Jumala kieltää juopumuksen! Syynä on synti, joka pääsee vapaammin toimimaan. Alkoholit laskee luonnollista kontrollia. Se "päästää pedon irti" sisimmässämme! Tärkeämpää kuin täytyminen viinalla on täytyminen Hengellä!

Preesens-muoto täytykää sanasta, tarkoittaa jatkuvaa tapahtumista! Se on mahdollista antamalla Pyhälle Hengelle tilaa!

7. VAELTAKAA RAKKAUDESSA! EF 5:21- 6:9

JOHDANTO: Miten avioliitto voi kestää nykyisenä itsekkyyden aikana? Avioliitto ei ole vain yhdessäelämisen muoto vaan se on vertauskuva Kristuksen ja seurakunnan suhteesta

I AVIOLIITTO VAI "AVOsuhde"?

1. JULKINEN LIITTO

Miehen ja naisen parisuhdetta käsitellessään Raamattu puhuu aina avioliitosta! Liitto ei ole liitto, ellei se ole julkinen, ellei sillä ole todistajia! Kristillisessä avioliitossa todistajana ovat Jumala, omaiset ja ystävät. Avioliitto on peruuttamaton.

Hyvä avioliitto syntyy siitä, että kumpikin täyttää velvollisuutensa vaatimatta toiselta hänen velvollisuuksia.

2. ALAMAI SUUS

Vaimon velvollisuus miestään kohtaan on alamaisuus. Alamaisuus -sana on kuin punainen vaate tälle ajalle. Alamaisuus ymmärretään usein ensisijaisesti eriarvoisuutena. Raamatussa alamaisuus on myönteinen asia! Vrt. Ef 5:21! Alamaisuus on myös toimintamalli vaimolle tilanteessa, missä kahdesta eri mielipiteestä jompikumpi on valittava. Silloin miehen mielipide ratkaisee. Mies myös kantaa vastuun! Mies toimii perheessä kuin taitava puheenjohtaja.

3. MIEHEN VELVOLLISUUDET

Miehelle kuuluu rakastaminen "niin kuin omaa ruumistaan". Siinä onkin miehelle haastetta, kun sen täytyy olla niin kuin "Kristus seurakunnalle".

Kristus on seurakunnan kiistaton pää! Hän on sen pappi, profeetta ja johtaja.

Samalla tavoin mies on perheen kiistaton pää. Niinkuin seurakunta on Kristukselle alamainen, samoin vaimojen tulee olla miehelleen alamainen.

"Agapate" - rakastakaa! Tarkoittaa sellaista rakkautta, joka kohdistuu ihmiseen riippumatta tämän ominaisuuksista. Tämä on ns. jumalallista rakkautta. Miehen tulisi rakastaa tällaisella rakkaudella vaimoaan! Tämä on inhimillisesti vähintään yhtä vaikeaa, kuin alistuminen toisen tahtoon! Vaimon alistuminen ei oikeuta miestä alistamaan!!!! Mies on velvollinen rakastamaan, vaikka vaimo ei alistuisi! (Vaimo on velvollinen alistumaan, vaikka mies ei rakastaisi!)

Miehen tehtävä ei ole vaatia alistumista, eikä naisen tehtävä vaatia rakkautta! Mitä enemmän toinen sitä vaatii, sitä vaikeampaa se toiselle on!

Motiivina tulee olla Kristus! Jumalan tähden miehen tulisi rakastaa vaimoaan!

Niin kuin jokainen luonnostaan huolehtii ruumiistaan, yhtä huolellisesti tulisi huolehtia omasta vaimosta. Kaiken takana on kultaisen säännön ajatus "Mitä toivoisit toisen tekevän sinulle, tee sinä niin hänelle!"

4. LUOPUMINEN

Jae 31 Salaisuus, johon Paavali viittaa, liittyy erityisesti 1Ms 2:24:n ajatukseen luopumisesta ja liittymisestä. Walter Trobischin mukaan yleisin ongelma avioliitoissa ympäri maailmaa on anoppiongelma. Äitien on erityisen vaikeata luopua pojistaan. Luopumiskäsky on yhä ajankohtainen. Vanhempien tulee irrottaa otteensa aikuiseen lapseensa. Lapsen täytyy saada elää omaa elämäänsä avioliitossa. Vanhempien vaikutus ei saa ylittää aviopuolison vaikutusta!

5. AVIOLIITTO ESIMERKKINÄ JA VERTAUSKUVANA KRISTUKSEN JA SEURAKUNNAN SUHTEESTA!

Kuten kaikki isä-suhteet maailmassa kuvastavat Isän ja kristityn välistä suhdetta (Ef 3:15), samoin kaikki avioliitot kuvastavat Kristuksen ja seurakunnan välistä suhdetta! Tämä on yksi kristillisen avioliiton voimakkaimpia motiiveja Paavalilla. Avioliitto on erinomainen kristillisyyden "kantapääkoulu". Avioliitossa oppii näkemään omaa rakkaudettomuuttaan ja pahuuttaan, sekä anteeksiantamuksen uutta luovaa voimaa. Avioliiton pyhyiden karisemisen myötä "uskollisuus" on enää sana, jolle jokainen saa etsiä haluamansa sisällön. Näin myös Kristuksen uskollisuus seurakuntaansa kohtaan jää helposti pelkäksi sanaksi!

Tämä ei saa jäädä vain kauniiksi teoriaksi. Sitä on opeteltava käytännössä, Näillä alueilla jokainen mies ja vaimo tarvitsee kehotusta ja ARMOA! Kristus on meidän rakkaudemme, jonka varassa saamme heikkoina elää!

II LAPSET JA VANHEMMAT!

EF 6:1-4

1. LASTEN SUHDE VANHEMPIIN? Ef 6:1-3

Tärkein asia lapsille on kuuliaisuuden oppiminen. Ei vanhempien mukavuuden tai vallanhalun tähden, vaan lapsen **jumalasuhteen tähden!**

Lapsi oppii kuuliaisuuden Jumalaa kohtaan kuuliaisuudesta vanhempiaan kohtaan!

Lapsen tulisi olla kuuliaisia vanhemmilleen Jumalan käskyn tähden ja sen lupauksen tähden mikä siihen liittyy.

2. VANHEMPIEN SUHDE LAPSIIN? Ef 6:4

Tärkein asia vanhemmille on rakastaa lapsiaan. Meidän ei tule antaa heille sellaisia vaatimuksia, joita he eivät voi noudattaa ja me emme voi valvoa. Kehotukset ovat kuitenkin tärkeitä. Johdonmukaisuus on tyystin unohtunut kasvatustietämisestä. Joka kuritta kasvaa se kunnialla kuolee pitää edelleen paikkansa. Mitä on sitten oikea kuri. **Millaista on "Herran kuri ja nuhde"?**

3. PALVELIJOIDEN SUHDE ISÄNTIIN? Ef 6:5-9

Mitä on kuuliaisuus tässä? Se on tottelemista myös silloin, kun johtaja on ei-kristitty. Mitä tarkoittaa "niinkuin palvelisitte Herraa"? Se on sitä että tekee työn niin kuin Herralle, niin kuin palvelisi Herraa eikä ihmistä!

Sydämen yksinkertaisuus ei tarkoita tyhmyyttä, vaan vilpitöntä sydäntä.

Samoin suhde toimii päin vastoin isäntien ei sovi uhkailla eikä painostaa. Kunnioitus palvelusväkeä kohtaan antaa johtajalle luontaisen auktoriteetin. Muistutuksena on "Herra se on herrallakin!" Isännätkin ovat Jumalan "orjia". Hän on vastuussa Jumalalle. Yhteiskunnallinen asema ei ratkaise Jumalan edessä.

8 VAELTAKAA VOIMASSA! EF 6:10-24

JOHDANTO: * Kristillisyys on käytännöllistä! Kristityn asenne on nöyryys. Ketä vastaan me taistelemme? Millä voimalla me taistelemme?

I **TAISTELU HENKIVALTOJA VASTAAN!**

EF 6:10-20

1. TAISTELEMMEKO IHMISIÄ VASTAAN? Ef 6: 10-12

Ajattelemme ihmisten ja vain ihmisten olevan ongelmien taustalla. Kenelle se on aviopuoliso, kenelle naapuri, kenelle anoppi, kenelle jumalattomat ihmiset, kenelle ahtaat kristityt jne. Meillä on taipumus jakaa ihmiset ystäviin ja vihollisiin, niihin, jotka ovat minun puolellani ja niihin, jotka ovat minua vastaan. Ihmiset eivät olleet Jeesukselle vihollisia, vaan ystäviä, joista oli tullut pahan uhreja.

Näkyvä maailma on näkymättömän maailman heijastusta. Näkymätön Mafia on totta. Henkivallat ovat totta. Kysymme usein, onko kaikkien ongelmien taustalla henkivallat? Ei! Perkeleellä on "Ystävyys-, yhteistyö- ja avunantosopimus" maailman ja syntiin langenneen luontomme, "Vanhan Aatamin", kanssa.

2. TAISTELUPUKU! Ef 6:14-17

Kysymys on vertauskuvasta! Ei jostakin konkreettisesta näkymättömästä asevarustuksesta. On kysymys hengellisestä suojasta pahan hyökkäyksiä vastaan. Paavali korostaa koko sota-asua.

Vyönä TOTUUS Oikeammin totuuden liivi. Se antoi perustukevuuden sotilaan asuun. Siinä roikkui aseistusta. Totuudessa vaeltaminen on kristityn elämän perusedellytys.

Haarniskana VANHURSKAUS Metallinen suoja ruumiin haavoittuvien alueiden päällä. Kristuksen lahjavanhurskaus, jonka me saamme armosta ottaa vastaan. Kristus on meidän kelpoisuutemme Jumalalle.

Kenkinä ALTTIUS Sotilaan vahvistetut paula-anturakengät/-saappaat. Valmius kertoa evankeliumi toisille. Aktiivista tilaisuuksien etsimistä Kristus-todistukselle.

Kilpenä USKO Puukehyksinen, metallivahvikkeinen, usein märkänä pidettyä nahkaa. Märkään nahkaan sammuivat vihollisen tulinolet. Usko Jeesukseen ja luottamus yksin Hänen sovitusyöhönsä tekee tyhjäksi saatanan tuliset syytökset.

Kypäränä PELASTUS Kypärä suojasi päätä, joka on arka iskuille. Pelastus Kristuksessa suojaa myös meidän ajatteluamme.

Miekkana JUMALAN SANA Miekka on tämän varustuksen ainoa hyökkäysase. Raamatun sana on meidän aseemme valhetta vastaan. Samoin perkeleen kiusauksia vastaan, vrt. Jeesus erämaassa.

3. TAISTELUUN VARUSTAUTUMINEN? Ef 6:10,11,13,18-20

Tähän varustukseen pukeutuminen on Kristukseen pukeutumista. Kristus on meidän totuutemme, vanhurskautemme, alttiutemme, uskomme, pelastuksemme ja Hän on Jumalan Sana (Jh 1:1). Kristitty kohtaa kiusauksia hengen sielun ja ruumiin alueella. "Kaiken suoritettuanne..." viittaa pukeutumiseen, ei varsinaiseen sodankäyntiin. Jos ei pukeudu sota-asuun, ei kykene lainkaan puolustautumaan kiusauksia vastaan. Taistelu ei ole ensisijaisesti henkivaltojen sitomista Jeesuksen nimessä, vaan taistelua syntiä ja kiusauksia vastaan!!! Tehkää pukeutuminen rukouksella ja anomisella joka hetki.

Esirukous on tärkeää sananjulistajien puolesta. Rukous varustaa meitä ja niitä, joita puolesta rukoilemme, kestämään perkeleen kavalat juonet.

4. HENKILÖKOHTAISET TERVEISET Ef 6:21-22

Paavali laittoi "henkilökohtaisen kosketuksen" kirjeen mukaan. Tykikus ilmeisesti vei kirjeen Efesoon. Hän välitti myös kirjeen kolossalaisille, Kl 4:7-9.

Meidän yhdyskuntamme on taivaassa. Olethan Sinä matkalla taivaaseen?

Lähteet: Jarmo Sormusen luennot
Novum.
Jukka Norvannon luennot